

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 73.704 van 15 mei 1998

A. 66.588/VIII-503
(voorheen VI-12.873
A.66.589/VIII-505
(voorheen VI-12.874)
A.66.690/VIII-506
(voorheen VI-12.912)

In zake : **FRUMER** Bernard,
Lakenweversstraat 54
1050 Brussel,

tegen :

de Franse Gemeenschap,
vertegenwoordigd door haar
Regering,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Patrick HENRY, advocaat,
place des Nations Unies 7
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 27 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard FRUMER de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 20 september 1995 waarbij de minister een einde maakt aan zijn aanwijzing als leraar zedenleer (3 uren) in het "Institut d'enseignement supérieur pédagogique et technique de la Communauté française" te Ukkel (A.66.589/VIII-505);

Gezien het op 4 december 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard FRUMER de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 20 september 1995 waarbij de minister "in zijn plaats" Vincent FURNELLE aanwijst als leraar zedenleer (3 uren) in het "Institut d'enseignement supérieur pédagogique et technique de la Communauté française" te Ukkel (A.66.690/VIII-506);

Gezien het op 27 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Bernard FRUMER de nietigverklaring vordert van de beslissing d.d. 26 september 1995 waarbij de minister Vincent FURNELLE aanwijst als leraar filosofie en moraalfilosofie (6 uren) in het "Institut d'enseignement supérieur social de la Communauté française" te Elsene, alsook van de stilzwijgende beslissing om een einde te maken aan zijn aanstelling in dat ambt (A.66.588/VIII-503);

Gelet op arrest nr. 61.895 van 23 september 1996, gewezen op grond van de artikelen 93 en 94 van de algemene procedureregeling, waarbij de samenvoeging van de zaken A.66.589/VIII-505 en A.66.690/VIII-506 en de heropening van de debatten in de procedure in kort geding worden bevolen;

Gelet op arrest nr. 61.897 van 23 september 1996, gewezen op grond van de artikelen 93 en 94 van de algemene procedureregeling, waarbij de heropening van de debatten in de procedure in kort geding in de zaak 66.588/VIII-503 wordt gelast;

Gelet op arrest nr. 63.230 van 20 november 1996, waarbij de vorderingen tot schorsing worden afgewezen om reden dat de omstreden handelingen volledige uitwerking hebben gehad;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de verslagen van de heer BOUVIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 3 oktober 1997, waarbij de neerlegging van de dossiers en de verslagen ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 16 februari 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaken nr. A.66.589/VIII-505 en nr. A.66.690/VIII-506 voorkomen op de terechtzitting van 20 maart 1998, de datum waarop de zaken tot de terechtzitting van 8 mei 1998 zijn uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak nr. A.66.588/VIII-503 voorkomt op de terechtzitting van 3 april 1998, de datum waarop de zaak tot de terechtzitting van 8 mei 1998 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. HENRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep uiteengezet zijn in de voormelde arresten nr. 61.895 en nr. 61.897;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de beroepen *ratione temporis* niet-ontvankelijk zijn; dat zij betoogt dat de bestreden handelingen niet behoren tot de categorieën handelingen waarvan aan de verzoeker kennis behoort te worden gegeven en dat verzoeker daar reeds op 26 september 1995 voldoende van op de hoogte was, terwijl de beroepen respectievelijk niet eerder dan op 27 november en 4 december 1995 zijn ingesteld;

Overwegende dat verzoeker daarop antwoordt dat de bestreden handelingen hem ter kennis hadden moeten worden gebracht; dat hij betoogt dat de verwerende partij nalaat aan te tonen dat hij vanaf 26 september 1995 van de motieven van de bestreden handelingen op de hoogte zou zijn geweest; dat hij erop wijst dat hij pas in de loop van de maand oktober van de aanwijzing van zijn vervanger kennis heeft gekregen;

Overwegende dat de eerste twee bestreden handelingen vervat zitten in een aan de administratie gerichte nota d.d. 20 september 1995 waarin de minister Vincent FURNELLE aanstelt in plaats van verzoeker; dat doordat verzoeker door die beslissingen het hem verleende ambt verliest en zijn administratieve situatie daardoor dan ook grondig wordt gewijzigd, die beslissingen tot de categorieën beslissingen behoren waarvan aan de betrokkene kennis dient te worden gegeven; dat de verwerende partij verzoeker bij een

brief van 26 september 1996 heeft meegedeeld dat zijn aanwijzing in Ukkel ongedaan was gemaakt; dat die kennisgeving echter niet voorzien was van de vermelding die is voorgeschreven in artikel 19, tweede lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zodat die kennisgeving de termijn voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring van de intrekking van de aanwijzing van verzoeker en dus van de vervanging waartoe ten gevolge van die intrekking besloten is, niet heeft doen ingaan;

Overwegende dat de derde bestreden handeling vervat zit in een aan de administratie gerichte nota d.d. 26 september 1995 van de minister; dat het administratief dossier geen enkele kennisgeving van die beslissing bevat die beantwoordt aan de voorschriften van artikel 19, tweede lid, van de voormelde wetten van 12 januari 1973;

Overwegende bijgevolg dat de eerste exceptie ongegrond is;

Overwegende dat de verwerende partij een tweede exceptie van niet-ontvankelijkheid hieraan ontleent dat verzoeker geen belang heeft bij zijn beroep om reden dat hij niet over het vereiste bekwaamheidsbewijs beschikt om de cursus zedenleer te geven; dat zij uiteenzet dat volgens artikel 10 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 22 april 1969 betreffende het statuut van het onderwijzend personeel het bezit van het diploma van geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs (moraalwetenschap) vereist is en dat, aangezien dat bekwaamheidsbewijs niet aan de rijksuniversiteiten wordt verleend, hij krachtens arrest DE SMET nr. 21.038 van 17 maart 1981, alleen kan worden gelijkgesteld met een geaggregeerde voor het hoger onderwijs in filosofie;

dat, volgens haar, verzoeker, die dat bekwaamheidsbewijs niet bezit, bij zijn beroepen alleen belang zou hebben gehad in het geval dat geen enkele gegadigde voldoet aan de voorwaarden om aangewezen te worden, welk geval zich in casu niet heeft voorgedaan;

Overwegende dat verzoeker aanvoert dat Vincent FURNELLE evenmin beschikt over het bekwaamheidsbewijs dat wordt opgelegd door artikel 10 van het besluit van 22 april 1969 en dat, als de overheid arrest nr. 21.038 volgt, zij gedwongen zou kunnen zijn een leraar zedenleer aan te wijzen die uit een confessionele universiteit komt; dat verzoeker daarop laat volgen dat, aangezien de voormelde persoon geen gebruik kon maken van de afwijking vermeld in artikel 17, § 4, tweede lid, van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, zij geen van beiden het vereiste bekwaamheidsbewijs bezaten, zodat hun aanspraken en verdiensten behoorden te worden vergeleken en zijn belang dan ook niet kan worden betwist;

Overwegende dat krachtens artikel 10.3 van het besluit van 22 april 1969 betreffende de bekwaamheidsbewijzen vereist van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het paramedisch personeel der inrichtingen van de Franse Gemeenschap, voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen, waarnaar artikel 17, § 4, eerste lid, van de voormelde wet van 7 juli 1970 verwijst, het vereiste bekwaamheidsbewijs voor het ambt van leraar zedenleer het diploma van geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs in moraalwetenschap is; dat noch verzoeker, die geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs in politieke wetenschappen is, noch

Vincent FURNELLE, die geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs in filosofie is, aan die voorwaarde voldoen; dat uit deze omstandigheid niet kan worden afgeleid dat verzoeker geen belang heeft om in rechte op te treden, aangezien de persoon die de aanwijzing heeft gekregen evenmin kan aanvoeren dat hij aan die bepaling voldoet; dat, aangezien geen van beide gegadigden voldoet aan het vereiste van artikel 10.3 van het besluit van 22 april 1969, artikel 17, paragraaf 4, tweede lid, van de wet van 7 juli 1970, naar luid waarvan "bij gebrek aan kandidaten in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, (...) afwijking toegestaan (kan) worden, voor individuele gevallen, bij ministerieel besluit, op gemotiveerd advies van de Vaste Raad, en in afwachting dat deze samengesteld wordt, op advies van het Vast Bureau van de Hoge Raad van het Technisch Onderwijs" daarenboven op verzoeker kon worden toegepast; dat daaruit volgt dat verzoeker van het vereiste belang doet blijken;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel (A.66.588/VIII-503 en A.66.589/VIII-505) en een derde middel (A.66.690/VIII-506) ontleent aan schending van de artikelen 2 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat hij aanvoert dat de eerste twee bestreden handelingen hem ter kennis zijn gebracht bij een brief van 26 september 1995 die geen enkele motivering bevat en dat hem van de derde bestreden handeling alleen mondeling en zonder nadere uitleg kennis is gegeven;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de intrekking van de handeling genoegzaam gemotiveerd is door de woorden "om redenen in verband met de rechtspositie", aangezien verzoeker, die de vereisten van zijn rechtspositie kent, in staat was die

bewoordingen te begrijpen; dat zij daarop laat volgen dat, hoewel de kennisgeving geen motivering bevatte, uit de brief die verzoeker op 26 september 1995 aan de minister heeft gestuurd, blijkt dat hij van die motivering op de hoogte was;

Overwegende dat verzoeker van oordeel is dat de verwerende partij geenszins verplicht was om voor het ambt van leraar filosofie een gerangschikte gegadigde aan te wijzen en daaruit besluit dat de aangevoerde "redenen in verband met de rechtspositie" geen in rechte aanvaardbaar motief vormen;

Overwegende dat de eerste twee bestreden handelingen vervat zitten in een nota d.d. 20 september 1995 van de minister die de volgende passage bevat : "Met het oog op de naleving van de decreetsbepalingen wijzig ik de aanwijzing. In plaats van Bernard FRUMER stel ik Vincent FURNELLE aan (...)" ; dat in de kennisgeving van de vernietiging van verzoekers aanwijzing staat aangegeven dat die beslissing getroffen is "teneinde de bepalingen van de rechtspositie na te leven"; dat zulk een motivering kort, vaag en onnauwkeurig is en verzoeker niet in staat stelt juist na te gaan waarom de aanwijzing die hij in een eerste fase gekregen had, hem ontnomen is; dat in een nota d.d. 26 september 1995 van de minister zonder enig begin van verklaring naar de derde bestreden handeling alleen wordt verwezen, niettegenstaande die nota inhoudt dat de aanwijzing van verzoeker stilzwijgend wordt ingetrokken; dat de brief die de minister op 26 september 1995 aan verzoeker heeft gericht, bewijst dat de minister slecht ingelicht is voor zover die brief de indruk wekt dat, volgens de schrijver van de brief, de bestreden handelingen op een circulaire steunen; dat de verduidelijking die de minister op 6 oktober daaropvolgende aan verzoeker heeft verstrekt, en waarin

werd gesteld dat de minister verplicht was de rangschikking per ambt te volgen, de ontoereikendheid van de motivering niet kan verhelpen, aangezien zij ruim na de bestreden beslissingen is gegeven en overigens zeer onvolledig is; dat de middelen gegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel (A.66.690/VIII-506) ontleent aan de ontstentenis van interne motivering, aan niet-naleving van de algemene rechtsbeginselen, namelijk van de beginselen van behoorlijk bestuur en van het evenredigheidsbeginsel, aan het feit dat de aanspraken en verdiensten niet vergeleken zijn, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat hij zijn aanspraken en verdiensten vermeldt en daaruit concludeert dat er geen enkel geldig motief was om Vincent FURNELLE boven hem te verkiezen;

Overwegende dat de verwerende partij aangeeft dat Vincent FURNELLE in tegenstelling tot verzoeker over het vereiste bekwaamheidsbewijs beschikte om de cursus zedenleer te geven, zodat de minister over geen enkele beoordelingsbevoegdheid beschikte;

Overwegende dat, aangezien het door artikel 10.3. van het besluit van 22 april 1969 vereiste bekwaamheidsbewijs door geen enkele universiteit wordt afgegeven, niemand in staat is om te voldoen aan het reglementaire voorschrift om de cursus zedenleer te kunnen geven in het hoger onderwijs van het korte type; dat het in die omstandigheden aan de administratieve overheid staat om op al degenen die naar het ambt van docent zedenleer hebben gesolliciteerd artikel 17, § 4, tweede lid, van de wet van 7 juli 1970 toe te passen; dat de verwerende partij in casu van die bepaling geen toepassing heeft gemaakt; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat er geen grond is om in te gaan op het andere middel van de verzoekschriften, dat, gesteld dat het gegrond is, niet tot een ruimere nietigverklaring zou leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaak met het nummer A.66.588/VIII-503 wordt samengevoegd met de zaken met de nummers A.66.589/VIII-505 en A.66.690/VIII-506.

Artikel 2.

Vernietigd worden :

- de beslissing d.d. 20 september 1995 waarbij de minister een einde maakt aan de aanwijzing van Bernard FRUMER als leraar zedenleer (3 uren) in het "Institut d'enseignement supérieur pédagogique et technique de la Communauté française" te Ukkel (A.66.589/VIII-505);
- de beslissing d.d. 20 september 1995 waarbij de minister in plaats van Bernard FRUMER Vincent FURNELLE aanwijst als leraar zedenleer (3 uren) in het "Institut d'enseignement supérieur pédagogique et technique de la Communauté française" te Ukkel (A.66.690/VIII-506);
- de beslissing d.d. 26 september 1995 waarbij de minister Vincent FURNELLE aanwijst als leraar filosofie en moraalfilosofie (6 uren) in het "Institut d'enseignement supérieur social de la Communauté française" te Elsene, alsook de stilzwijgende beslissing om een einde te maken aan

de aanstelling van Bernard FRUMER in dat ambt
(A.66.588/VIII-503).

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 12.000 frank, komen
ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op vijftien mei 1900 achtennegentig
door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.